

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

1ste Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Sagtlov af 12te Mai 1882.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

C. A. Hansen: Da det ærede Thing vistnok er temmelig træet efter et langt Møde, gjælder det om at fatte sig saa kort som mulig, og da dette Lovforslag er vel kjendt som en gammel Sag, kan jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad jeg udtalte ved dets Fremlæggelse. Jeg skal kun ved denne Leilighed med stærkere betone, at Hovedhensigten med Lovforslaget er at forhindre, at vi den 12te September dette Aar skulle komme til at staa overfor Loven af 1871, som efter min Formening er til overordentlig stor Skade navnlig for de Dyr, som det næsten er nyligt og mest fornøieligt for alle Sagselskere at frede om, nemlig Harene og Algerhønsene. Efter Loven af 1871 skal Jagten for deres Vedkommende fortsættes fra 12te September til 1ste Februar, altsaa for den ene Slags Wildts Vedkommende i 3 Maaned og for den anden i en Maaned længere end efter den nuværende Lov. At det er overordentlig ødelæggende, at der saaledes jages i de strængeste Maaned, er klart. Af Algerhønsene vil der samtidig kunne skydes i halve Insevis ved et eneste Skud, naar de samles i Klynger, og som bekjendt efterstræbes Harene stærkt, naar der ligger Sne paa Jorden. Jeg vilde anse det for en stor Ødelæggelse for Jagten i det Hele, ikke alene for Jagten paa disse to Arter Dyr, hvis Loven af 1871 atter skulde gjælde, og jeg tror, at med Hensyn til disse to Sorter vil der i et Aar kunne ske saa megen Ødelæggelse, at vi ville behøve mere end 6 Aar for at oprette den Skade, der skete i dette. Og hvem siger, at Loven kun skal gjælde for et Aar, den kan komme til at gjælde for flere, og saa bliver det en saa meget større Ødelæggelse for Jagten. Jeg haaber, at man vil anerkjende, at der er nogen Vægt i disse Grunde, som for mig ere meget stærke. Den største Del af Landet er skovløs, og der spiller Haren en meget vigtig Rolle for Jægere og for hvem, der har Lust til dog en Gang imellem at smage et lille Stykke Wildt; de have ikke andet spiseligt firspødet Wildt end Haren; i Skovegnene, hvor de have andre og store Dyr, kunne de bedre overse Haren, men jeg holder stærkt paa, at den ikke skal udryddes, og det kan den til Dels blive, naar Loven af 1871 skal staa ved Magt.

Fischer: Det ærede Medlem maa aabenbart have glemmt, hvad der var Anledningen til og Forudsætningen for den midlertidige Sagtlov. Det var, at man efter 3 Aars Forløb skulde vende tilbage til Loven af 1871. Den midlertidige Sagtlov blev motiveret ved, at vi i nogle Aar havde haft ualmindelig strænge og for Wildtet ødelæggende Vintre, og det vilde man hode paa ved at indføre strængere Fredningsbestemmelser i 3 Aar, men saa var det Meningen at vende tilbage til Sagtloven af 1871, hvad der nu fylder det ærede Medlems Sind med den største Forsærdelse. Dernæst blev man, da de 3 Aar vare udløbne, enige om endnu i 3 Aar at fortsætte og saa vende tilbage til den normale Tilstand. Hvad der truer nu, nemlig at man skulde vende tilbage til Sagtloven af 1871, er altsaa slet ikke Andet, end hvad man to Gange har forudsat ved Vedtagelsen af de midlertidige Bestemmelser. Imidlertid veed jeg nok, at der er Mange, som ønske en stærkere Fredning, end Loven af 1871 har, men det ærede Medlem maa ikke bekyrde den for at have ødelagt Wildtet, thi dens Fredningsbestemmelser ere netop den gamle Sagtlovs Fredningsbestemmelser, og i den Henseende skal man lade være med at anfægte den. Nu veed jeg nok, at Flere ønske at frede stærkere, og man veed ogsaa, at jeg gjerne vil være med dertil. Jeg har ikke det Mindste imod, at man freder stærkere, og vil man altsaa nu mene, at der igjen behøves en Forlængelse af den midlertidige Sagtlov, er det jo dog, efter hvad det ærede Medlem selv har sagt, kun i den Forudsætning, at man saa derefter skal vende tilbage til den gamle Sagtlov eller rettere faae en revideret Sagtlov, men saa skyder det ærede Medlem langt udover Maalet, thi han foreslaar Bestemmelser for 3 Aar, medens det dog forhaabentlig ikke vil vare 3 Aar at faae en Lov vedtagen som den, der allerede er forhandlet her i Thinget, over hvilken der allerede foreligger Betænkning, og hvis 2den Behandling vistnok vil finde Sted, saa snart Omstændighederne tillade det. Hvorledes man skal komme til at forhandle disse to Lovforslag ved Siden af hinanden, hvoraf det ene udelukker det andet, vil jeg overlade til Tiden at vise, efter som Kloften er saa mange i Dag.

C. A. Hansen: Ja, det er ganske vist, at det var Bestemmelsen, da den midlertidige Sagtlov blev vedtagen, at naar 3 Aar vare omme, skulde man vende tilbage til Sagtloven af 1871, men da det viste sig, at den Skade, der tidligere er sket, ikke var